



تابستان و مهر جان آفرین

چندمین بار ثابت می‌کند که در ورزش اصل بر مشارکت است و پیشینه قوی و سابقه قهرمانی‌های قبلی، لزوماً موفقیت‌های بعدی را تضمین نمی‌کند. موفقیت در ورزش در دنیای امروز، صرف نظر از همه آمادگی‌های بدنی، روانی، تکنیکی و تاکتیکی، به نبوغی فوق‌العاده هم نیاز دارد. نوآوری‌هایی که مربیان و ورزشکاران به صورت برنامه‌ریزی شده قبلی و برنامه‌ریزی نشده در صحنه عمل مسابقات به منصفه ظهور می‌رسانند، به نظر می‌رسد رکن رکین موفقیت در رویدادهای ورزشی شده‌اند. ادراک سرشار مربی و بازیکن در همان صحنه رویداد یا مسابقه، اگر با همه تجربه‌های قبلی و آمادگی‌های آموخته شده همراه شود، می‌تواند به دست آوردهایی تبدیل شود که گاه تکرار آن - هر چند با تمرین و تکرار - شدنی نباشد. بنابراین، نوع ورزشی را که ریشه در عملکرد مناسب دستگاه عصبی و کنترل‌های عصبی حرکات و فراخوان تارهای عضلانی دارد و بهره‌گیری از شرایط آبی محیط‌های ورزشی، عامل جدیدی است که باید به عوامل موفقیت در صحنه‌های جهانی ورزش افزود. از سویی، نفوذ مربی و حاکمیت وی در جان و دل ورزشکار رمز دیگری است. شاهد اعلامی مورد اخیر، مربیگری **الکس فرگوسن** برای بیشتر از ۲ دهه در تیم فوتبال مشهوری چون منچستر یونایتد بود که در برهه‌ای تیم را از حسیض به اوج موفقیت رساند و شاهد بودیم در نبودش فقط در یک سال، تیم موفق دو دهه اخیر منچستر چگونه در رقابت‌های لیگ برتر و لیگ قهرمانی اروپا از پیشرفت بازماند و نتوانست روال موفقیت نسبی خود را حفظ کند. این تفاوت‌های فردی در رفتار مربی و حتی انتقال دانش فنی ورزش مربوطه به ورزشکاران، عاملی است که - به رغم مدیریت و سازمان سیستمی - می‌تواند موفقیت آفرین باشد.

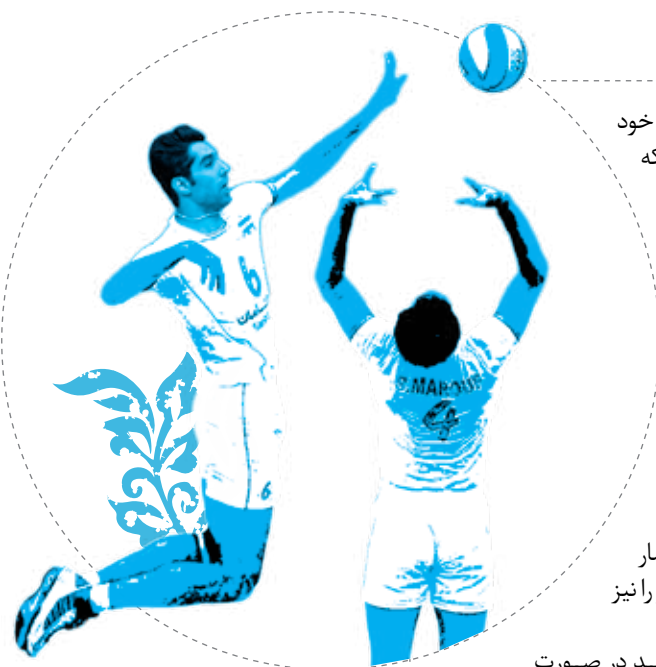
در تأیید نقش مربی و ورزشکار بانبوغ و خلاق، همین جابجی را به موفقیت تیم ملی والیبال کشورمان در لیگ قهرمانی جهان پیوند می‌زنم. شاهد بودیم تیم والیبال کشورمان با حضور مربی موفق **مثل ولاسکو**، از مرزهای آسیایی در یک دوره ۵ ساله گذشت و با ورود به جامعه جهانی، در سال اول ورودش به لیگ جهانی در دور مقدماتی موفقیت‌های بی‌نظیری به دست آورد و سپس در مسیر موفقیت در سال دوم ورود به لیگ جهانی، با ۳ تیمی هم‌گروه شد - برزیل، ایتالیا، لهستان - که هر کدام قهرمانی‌های مکرر در جام‌های جهانی و بازی‌های المپیک را در آغوش گرفته‌اند. روش صحیح انتخاب والیبالیست‌های مستعد در گذشته، در کنار هدایت هوشمندانه تیم، والیبال کشورمان در ۵

خنیگران دشت عشق مدتی در آسایش بودند تا فصل رویش را مجدداً شاد آغاز کنند و رنگ و بوی دوستی و سرود مهر را با عشقی مضاعف بسرایند. آن‌ها به بهار تعلیم و تربیت ره می‌گشایند و می‌گویند: بهار هر چه نشاط‌آور و خوش و زیباست به عکس، پاییز افسرده است و غم‌افزاست در نزد همین سرایندگان بیداری، بهار و خزان صرفاً عبور از نبود دوره‌ای رسمی از نظام یادگیری است و گرنه هم‌زمانی مهر اولین ماه پاییز - فصل خزان - با بهار ورود به دوره جدیدی از نظام آموزشی، رونقی بس گرمی است و چنین است که:

بهار هر چه دل انگیز و باصفا باشد
سکوت فصل خزان باب طبع ما باشد

در تابستان امسال، دانش‌آموزان شورانگیز و علاقه‌مند به ورزش، شاهد سه رویدادی بودند که یکی در سطح آسیا و دو تایی دیگر در سطح جهانی برگزار شد. در سطح جهانی، بازی‌های جام جهانی فوتبال به اندازه کافی زیبا بود تا هر روح جویایی زیبایی را سیراب کند و نهاد رقابت در ورزش را که از زیباترین و پر بیننده‌ترین رویدادهای ورزش جهان به شمار می‌رود، بیش از پیش شادی آفرین کند و صحنه جهانی این رقابت‌ها فراتر از دل‌تنگی‌های ناشی از حذف شدن هاست. باید پذیرفت عشق به رقابت و برتری خواهی که اصل اصیل رقابت‌های نفس‌گیر ورزشی است، صحنه شادی همه ملت‌ها و انسان‌ها از هر نژاد و ملتی است. در این مسابقات جهانی شاهد بودیم که تیم‌های بزرگی مثل اسپانیا، انگلستان و ایتالیا در همان دور مقدماتی از جام خدا حافظی کردند و این در حالی بود که تیم‌هایی مثل کاستاریکا و کلمبیا - به نحوی غیرمنتظره - خود را به مراحل بعدی رساندند. این حذف شدن‌ها و ماندن‌ها، برای





همه سرلوحه پیشرفت خود قرار می‌دهند. جدای آنکه راز و رمزهای تکنیکی و تاکتیکی را در ورزش می‌آموزند، راهبردهای زندگی بی‌دغدغه و متکی به خود را در جان ورزشکاران خود به امانت می‌گذارند. عشق به موفقیت را به‌گونه‌ای در روح و دل می‌کاوند که رقیب را جزئی از پیشرفت و موفقیت به‌شمار می‌آورند و تالو روحی او را نیز خواستارند.

۵. مدیران باور می‌آورند در صورت

برنامه‌ریزی صحیح و قرار دادن هر کس و هر چیز به‌جای خودش در ورزش، دست‌آوردها می‌توانند بدون نوسان مسیر پیشرفت خود را ببیمایند. در مدیریت و ساماندهی فعالیت ورزشی نیز باید نوآوری داشت و برای رشد ورزش قهرمانی، قاعده ورزشکاری را باید پهن‌تر کرد تا راه‌یابی به قله‌های موفقیت در ورزش بهتر فراهم شود. اگر بشود آحاد مردم - به‌ویژه دانش‌آموزان - را در زندگی فعال و فعال‌تر و شوق به ورزش کردن را در آن‌ها نهادینه کرد، هزاران سرو چمن از میان آن‌ها سر به آسمان می‌آیند و در آینده همین والیبالیست‌های افتخارآفرینی می‌شوند که امروزه، شاخ شمشاد جامعه ایران اسلامی‌اند.

رخداد این رویدادهای مهم ورزشی در تابستان گذشته - مسابقات والیبال لیگ جهانی، جام جهانی فوتبال و بازی‌های آسیایی - فرصت مغتنمی بود که دانش‌آموزان شایسته کشورمان این رویدادها را تعقیب کنند و از کمی‌ها، کاستی‌ها و زیبایی‌های آن بیاموزند و آن را دستمایه زندگی فردای خود قرار دهند.

خوشبختانه ایران نمایندگان شایسته در هر سه رویداد - به‌ویژه در والیبال در صحنه جهانی - داشت و کل کشورمان - به‌ویژه دانش‌آموزان علاقه‌مند - این رویدادها را به نیکی تعقیب کرده‌اند. تماشای رویدادهای بزرگ ورزشی - به‌ویژه اگر با موفقیت ورزشکاران ملی همراه باشد - همیشه آموزنده است و آموزندگی، خرد و دانش را گهربار می‌کند.

میاسای ز آموختن یک زمان

به دانش میفکن دل اندر گمان

سردبیر

سال گذشته توسط ولاسکو و حرکت خوب فدراسیون والیبال در تعیین جانشین شایسته‌ای برای ولاسکو - کواچ - رونق زیبایی‌های ورزش والیبال کشورمان را کم‌رونق نکرد و خط‌سیر پیشرفت تیم والیبال کشورمان در سال دوم حضورش در لیگ جهانی، با اقتدار در جمع ۶ تیم برتر لیگ جهانی - در ایتالیا - ادامه یافت. جای نگرانی بود که با کوچ اجباری مربی موفق والیبال - ولاسکو - به کشورش آرژانتین، که به درخواست رئیس‌جمهور کشورش بود، فدراسیون نتواند جایگزینی به همان اندازه شایسته و حتی برتر بیابد، ولی انتخاب هوشمندانه مربی کوچ باعث شد تا نگرانی‌ها جایی پیدا نکنند و امیدها برای درخشش والیبال کشورمان در سطح جهان ادامه یابد. اگر این روند رو به رشد در والیبال ادامه یابد، در چند جا تأثیر مطلوب خود را نشان خواهد داد:

۱. احتمالاً تیم والیبال کشورمان خواهد توانست

برای نخستین بار در بازی‌های المپیک ریوبرزیل ۲۰۱۶ روی یکی از سه سکوی اول تا سوم بازی‌های المپیک قرار گیرد که افتخاری است بس زیبا.

۲. اگر این روند رشدی ادامه یابد، والیبال کشورمان در لیگ برتر جام جهانی برای سال‌ها جزو ۳ تیم اول دنیا خواهد بود و اگر خداوند بزرگ یاری کند در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ سکوی نخست را از آن خود خواهد کرد.

۳. با توجه به اصل انتشار موفقیت در ورزش، انتظار می‌رود این موفقیت‌ها بر سایر بخش‌های ورزشی کشور نیز تأثیر مثبت داشته باشد. از جمله، ورزش دانش‌آموزی که هر چند هدفش آموزشی، فرهنگی و اجتماعی است ولی اگر مسابقاتش رونق داشته باشد، هزاران هزار نوجوان و جوان تنومند از میان آنان سر بر می‌آورند که مثل همین امیدهای افتخارآفرین در والیبال می‌شوند که روزی جوانه‌های رشدشان در والیبال از صحن مدارس یا به‌عبارتی از کانون‌های ورزشی دانش‌آموزان شکفته است.

۴. یک بار دیگر بر نقش مربی و اثربخشی آن تأکید می‌شود. اما، مربیانی که در کنار توانایی‌های فنی، تشخص و فلسفه روشنی برای رشد همه‌جانبه ورزشکاران خود داشته باشند. آن‌ها هم نام خود را جاودانه می‌کنند، هم ورزشکاران خود را به جایگاه رفیع خلاقیت و ورزش می‌رسانند، و نیز ملتی را در جهان سرفراز می‌کنند و رشد جهشی در رشته خود و سایر رشته‌ها را برای همکاران به ارمغان می‌آورند. امروزه، مربیان ورزشی بزرگ در دنیا، هر یک برای خود به مکتبی تبدیل شده‌اند که آموزه‌های آن‌ها را